

Bajtai Attila:

IN MEMORIAM FIGUS ILLINYI ALBERT

Életének 67. évében - 1994. január 24-én - elhunyt dr.Figus Illinyi Albert, a jászberényi Városi Kórház Gastroenterológiai részlegének vezető főorvosa. Figus doktor közel 43 éven keresztül dolgozott e kórházban, s töretlen hivatástudattal végezte a legmagasztosabb tevékenységet, a beteg ember gyógyítását. Salgótarjáni, majd esztergomi diákévei után általános orvosi diplomáját a budapesti Orvostudományi Egyetemen szerezte 1951-ben. Első munkahelye a jászberényi kórház lett és attól haláláig nem vált meg. Kezdetben a Belgyógyászati Osztályon dolgozott, majd profilt váltva a Röntgen Osztályra került. Mind belgyógyászatból, mind pedig radiológiából szakképesítést szerzett. Radiológusként hazánkban először írt a gyomorvérzések röntgendiagnosztikájáról. Érdeklődése 30 éve fordult a gastroenterológia felé. Akkortájt kezdett világszerte terjedni a gyomorcytologia, mint járulékos módszer a gyomorrák felismerésére. Ehhez keresett Figus doktor társat 1966-ban, miután résztvett Budapesten egy endoscopos tanfolyamon. Ekkor kerültünk kapcsolatba egymással és együttműködésünk 28 éven át tartott.

Figus főorvos 1969-ben Jászberényben nagyszerű gastroenterológus összejövetelt szervezett hazai résztvevőkkel. elnöke nem kisebb egyéniség volt, mint a tragikus körülmények között korán elhunyt, kiváló sebész professzor, Szabolcs Zoltán Szombathelyről. A konferencia a korai gyomorrák témáját vitatta meg, amely akkoriban - nemcsak hazánkban, hanem világszerte - nagy érdeklődésre tartott számot. ezt követte 1973-ban a második jászberényi konferencia, ahol a gyomor rákelőző állapotaival foglalkoztunk. Ezen számos világhírű szakember is résztvett, Japántól Angliáig. Nagyszerű, forró, baráti összejövetel volt ez, melynek anyaga kitűnő könyvben is közlésre került. Utóbbi értékét jelzi, hogy a benne megjelent egyes közleményeket még a 90-es évek elején is idézték jóhírű, nemzetközi folyóiratokban. A következő hasonlóan sikeres konferencia 1978-ban a vastagbél betegségeinek témakörét ölelte fel, egy akkor még hazánkban is újnak számító vizsgálatra, a colonoscopiara alapozva.

1968-ban a jászberényi kórházban Figus Albert egy 25 ágyas gastroenterológiai részleget szervezett, melynek haláláig volt a vezetője. E részlegen a munka igen magas szintű műszerezettség mellett folyt. Tevékenysége messze túlnőtt Jászberény határain. Állandóan voltak osztályán fiatal orvoskollégák képzésen és továbbképzésen. Munkáját nem egyszer igen nehéz körülmények között végezte. Számos alkalommal kellett megküzdenie a meg nem értéssel, olykor kifejezett gáncsoskodással. Nem egyszer mesélt a maga csendes, visszafogott, szerény módján, hogyan kellett újra és újra megvédenie a tisztességes szakmai munkát a tenni nem akaró, vagy nem tudó irigységgel szemben. Ilyen feladatok, mindennapos küzdelmek mellett volt 20 éven át a kórháznak igazgató főorvosa is.

Közel 120 dolgozata jelent meg gastroenterológia témaköréből. Az idült gastotisról írt cikksorozatáért munkatársaival együtt elnyerte az Orvosi Hetilap Markusovszky-díját. Több, mint 50 féle előadást tartott hazai és külföldi kongresszusokon. Kandidátusi értekezését a korai gyomorrákról írta. Igen aktívan vett részt az 1976-os, nagyszerű, emlékezetes budapesti Nemzetközi Gastroenterológiai Kongresszus szervezésében, ahol több előadást is tartott. Kitűnő kapcsolatot teremtett és ápolt a Baltikum gastroenterológus szakembereivel és támogatta a határainkon túli magyar szakembereket is, elsősorban Erdélyben. Hosszú időn át konziliáriusként végezte, illetve segítette az Országos Onkológiai Intézet endoscopos laboratóriumának munkáját.

Munkásságát a Markusovszky-díj mellett más formában is elismerték. Jászberény városától 1976-ban megkapta a "Pro urbe" megtisztelő címet. Szolnok megye egészségügyéért

kifejtett tevékenységéért 1982-ben "Durst János" díjban részesült. 1986-ban a város díszpolgára lett. Több évtizedes szakmai munkássága elismerésül a Magyar Gastroenterológiai Társaság az e területen adható egyik legmagasabb elismerésben részesítette, amikor 1991-ben neki ítélte a "Pro Optimo Merito in Gastroenterologia" kitüntetést.

Egy orvos emléke előtt akkor is fejet kell hajtanunk, ha munkás élete során nem tesz mást, mint 43 éven keresztül töretlen hűséggel, azonos helyen dolgozva, alázattal szolgálja betegeit. Ha azonban ezt valaki úgy cselekedte, mint Figus doktor, akkor soha nem múló tisztelettel lesz az utókor iránta.

Az emlékezés sorait író nemcsak egy kollégát, jó barátot vesztett el Figus doktor személyében, hanem a sokoldalú klinikustársat is, aki ebben a modern csapatmunkában egyszerre volt számára a belgyógyász, a radiológus és az endoscopos partner. Figus doktor pályáján végigtekintve a gyász nehéz óráiban mégis a költő halhatatlan szavai kell, hogy eszünkbe jussanak:

"...Köszönjük élet áldomásodat,
Ez jó multság, férfi munka volt."

E sorok segíthetnek abban, hogy az eltávozott személye és emléke úgy maradjon fenn, ahogy élt: soha nem lankadva akkor, ha egy közösség érdekében - legyen az akár kicsi, vagy nagy - cselekedni kell.